

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže a v právní věci žalobců: A) **JUDr. V.V.**, B) **Mgr. E. T.**, bytem Praha 8, Lhotákova 2329/11, oba zast. JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem se sídlem Praha 2, Fügnerovo nám. 1808/3, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) P.B., 2) L. B., J. P., 3) Skanska a.s. (nástupce Skanska Reality a.s.), se sídlem Praha 4, Líbalova 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2008, č.j.: S-MHMP 498135/2007/OST/Cř/Vč,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se podanou žalobou vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn.: 9 Ca 195/2008 domáhali přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo, mimo rozhodnutí o odvolání jiných účastníků řízení, zamítnuto jako nepřípustné jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu Městské části Prahy 8, odboru výstavby, ze dne 5.9.2007, č.j. OV/P8/2007/1203/Hrn/4 o umístění stavby „Bytový dům „A“ Mazanka“ v k.ú. Libeň, kterým prvostupňový správní orgán nahradil část původního územního rozhodnutí ze dne 31.7.2001, č.j. MHMP/123559/01/OUR/S/Me změněného rozhodnutím ze dne 10.10.2002, č.j. MHMP/129277/02/OUR/S/Me.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný k odvolání žalobců uvedl, že v průběhu řízení o změně územního rozhodnutí stavební úřad vymezil okruh účastníků řízení,

přičemž dospěl k závěru, že vzhledem k rozsahu projednávané změny žalobcům nesvědčí právo účastenství v tomto řízení, neboť jejich práv a oprávněných zájmů se tato změna přímo nedotýká. O vyloučení žalobců proto rozhodl samostatným usnesením ze dne 11.6.2007, č.j.: OV/P8/2007/1760/Hrn/2. Odvolání žalobců proti tomuto usnesení pak bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 28.1.2008, č.j.: S-MHMP 299346/2007/OST/Vč.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že změna stavby tak, jak je navržena, nemá podstatný vliv na sousední pozemky žalobců a jejich práv a právem chráněných zájmů se přímo nedotýká. Z uvedených důvodů bylo odvolání žalobců zamítnuto jako nepřípustné.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

V podané žalobě žalobci předně upozornili na skutečnost, že dne 2.4.2008 podali správní žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.1.2008, č.j. S-MHMP 299346/2007/OST/Vč, kterým jim nebylo přiznáno právo účastenství v řízení o změně územního rozhodnutí vedeném před stavebním úřadem. V zájmu stručnosti žalobci na tuto žalobu v plném rozsahu odkázali, a to ohledně skutkových tvrzení i navrhovaných důkazů. V této žalobě pak žalobci namítali nesprávnost napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Uvedli, že bez ohledu na otázku účastenství v řízení se stavební úřad námitkami žalobců i dalších osob alespoň zběžně zabýval, část z nich v rozhodnutí zohlednil a žalovaný jeho postup napadeným rozhodnutím potvrdil, aniž by mu vytkl nesprávný postup v dané věci.

Žalobci uvedli, že napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 8, odboru výstavby ze dne 5.9.2007, č.j. OV/P8/2007/1203/Hrn/4 změněno pouze v malém rozsahu, obě rozhodnutí je však nutné posuzovat ve vzájemné souvislosti a zejména vzít v úvahu obsah prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 5.9.2007 byla v souladu s ust. § 94 stavebního zákona nahrazena část územního rozhodnutí ze dne 31.7.2001, č.j. MHMP/123559/OI/OUR/S/Me ve znění dalších změn, přičemž namísto původně umístěného polyfunkčního objektu na pozemcích parc. č. 1874/2, 1874/10, 1874/11, 1874/13, 1874/18, 1874/97, 1874/180 a 3982/1 v k.ú. Libeň bylo rozhodnuto o umístění bytového domu na stejných pozemcích, ale navýšeného o 5. podlaží, s odlišnými půdorysnými rozměry, plochou střechou namísto původně uvažované obloukové, výrazně jiným tvarovým, barevným a materiálovým řešením, odlišným řešením vstupu do objektu, parkovacích stání a dalších prvků. Žalobci tvrdili, že z technického hlediska nově umísťovaná stavba není změnou stavby dříve plánované, ale stavbou zcela novou, s odlišnými parametry, vzhledem, provozním režimem i vztahy k okolí. Rozhodnutí stavebního úřadu tak fakticky není pouhou změnou dosavadního územního rozhodnutí, byť je takto označeno, ale fakticky novým a samostatně použitelným správním rozhodnutím. Tomuto závěru ostatně napovídá i rozsah tohoto rozhodnutí a zejména jeho obsah, kdy z odůvodnění vyplývá, že stavební úřad s výjimkou několika formálních odkazů na předchozí rozhodnutí provedl správní řízení o umístění stavby prakticky znovu. Dle žalobců je jedním z možných vysvětlení tohoto procesního postupu snaha opticky snížit význam rozhodnutí, pomocí odkazu na již existující a pravomocné rozhodnutí, ačkoliv nově konstituovaný stav je zcela odlišný proti stavu určenému v rozhodnutí, na něž se odkazuje.

Žalobci namítli, že v řízení před stavebním úřadem byla vznesena celá řada námitek. Zejména namítali kompoziční a urbanistickou nevhodnost plánované stavby vzhledem k okolí, neboť navrhovaná stavba přesahuje výšku budov v okolí o 150 % a značně tak vybočuje z okolní zástavby tvořené převážně rodinnými domy. Požadovali posouzení vlivu stavby na životní prostředí a vytýkali nedodržení postupu o zveřejnění informací stavebníkem ve vztahu k projednávanému návrhu. Dále žalobci vznesli řadu námitek týkajících se vlivu umísťované stavby na pohodu bydlení v okolí, ať již z hlediska dopravní obslužnosti, hluku a

prachu při provádění stavby, i možnosti odrazu hluku o plochu stavby do okolní zástavby. Námitky žalobců jsou citovány v rozhodnutí stavebního úřadu, na které žalobci pro stručnost odkázali. Nejzávažnější skupinu námitek jsou dle žalobců námitky označené v uvedeném rozhodnutí čísly 3. a 11., které směřují proti postupu stavebníka na straně jedné, který se metodou postupných změn snaží docílit povolení zcela jiné stavby a v konečném důsledku tak dospět ke stavu, který by byl stavebním úřadem posouzen jako nepřijatelný, pokud by takto byl předložen již na začátku územního řízení. V daném případě se jedná o postupné rozšiřování obytné plochy na úkor staveb s jiným využitím a také o postupné zvětšování rozměrů staveb. Tato metoda postupných kroků vede k optickému zmírnění a rozmělnění účinků rozhodnutí a tím je ztížena účast v řízení, omezená možnost vznášet námitky, které pak logicky směřují proti „nepodstatným a dílčím změnám“, což vede k porušování práv účastníků řízení a rovněž k porušení zásady předvídatelnosti správního rozhodnutí. Těmito námitkami požadovali žalobci vypracování komplexního řešení dané lokality, které by podobným snahám zabránilo a zároveň s určitostí a s předvídatelným způsobem upravil vztahy mezi budovami v této lokalitě, s ohledem na optimální využití území a zajištění pohody bydlení stávajících obyvatel.

Žalobci dále namítali nepřipustnost formy, kterou bylo uvedené rozhodnutí vydáno, a to s ohledem na skutečnost, že od vydání rozhodnutí, č.j. MHMP/123559/01/OUR/S/Me ze dne 31.7.2001, které mělo být rozhodnutím stavebního úřadu změněno, již uplynula doba delší než 6 let a s odvoláním na ust. § 40 stavebního zákona je zřejmé, že již uplynula doba jeho platnosti. Obdobně lze poukázat i na ust. § 93 odst. 1 a 4 zákona č. 183/2006 Sb. Dle žalobců lze tuto námitku analogicky vznést i v případě, že v zákonem stanovené lhůtě nebyla zahájena realizace i jen jedné ze samostatně přezkoumatelných částí územního rozhodnutí. Neplatné rozhodnutí již tedy nelze změnit tak, aby znovu nastaly zákonem předvídané právní účinky a nelze tedy než uzavřít, že v daném případě měl stavební úřad, resp. žalovaný konstatovat neplatnost předchozího územního rozhodnutí a vydat ve věci samostatné rozhodnutí. Zvolený postup neodstranil pochybnosti, zda a do jaké doby lze předchozí územní rozhodnutí považovat za platné a účinné, čímž byla narušena právní jistota všech zúčastněných. Tvrdili, že tuto námitku lze účinně vznést i bez vztahu k účastenství v řízení.

Zároveň je dle názoru žalobců možné považovat postup žalovaného za nejasný a nepřezkoumatelný, neboť deklarované stanovisko, že se jedná pouze o změnu části původního územního rozhodnutí a tedy pokračování rozhodovacího procesu ohledně daného obytného souboru není v souladu s jeho postupem v otázce účastenství v řízení, kdy byla fakticky popřena kontinuita rozhodovacího procesu v důsledku vyloučení účastníků původního řízení, resp. jejich právních nástupců.

Žalobci namítali, že s ohledem na shora uvedené důvody je napadené rozhodnutí včetně prvostupňového rozhodnutí nezákonné, přičemž žalovaný nezákonnost a nicotnost správního rozhodnutí v průběhu odvolacího řízení nenapravil, neodstranil vzniklý protiprávní stav a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Ve vyjádření k podané žalobě, žalovaný uvedl, že vzhledem k výroku o nepřipustnosti odvolání žalobců, kterým bylo potvrzeno usnesení stavebního úřadu o jejich vyloučení z územního řízení, se již námitkami žalobců uvedenými v odvolání nezabýval. Otázka oprávněnosti vyloučení žalobců, byla posuzována v samostatném řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí o odvolání žalobců proti usnesení stavebního úřadu o vyloučení žalovaných z předmětného řízení, které žalovaný rozhodnutím ze dne 6.2.2008, č.j.: S-MHMP 299346/2007/OST/VČ potvrdil.

K jednotlivým žalobním důvodům žalovaný uvedl, že stavební úřad rozhodl o námitkách žalobců uplatněných v řízení při ústním jednání dne 21.6.2007 v rozhodnutí ze dne 5.9.2007, č.j.: OV/P8/2007/1203/Hrn/4 a s výjimkou částečného vyhovění námitce k hladině

hluku a imisí, ostatní námitky zamítl jako nedůvodné. Námitky uplatněné žalobci v odvolání, proti shora uvedenému rozhodnutí stavebního úřadu nebyly již v odvolacím řízení posuzovány a ve vydaném rozhodnutí nebylo o nich rozhodováno, neboť žalovaný neshledal důvodným přezkoumávat napadené rozhodnutí v mimoodvolacím řízení a výrokem č. II. o nepřípustnosti odvolání žalobců tak potvrdil oprávněnost vyloučení žalobců z okruhu účastníků řízení. Námitkami jiných účastníků řízení, které byly uplatněny v odvolání, se žalovaný jako odvolací orgán zabýval a rovněž svůj právní názor přiměřeně odůvodnil. Podotkl, že není možné reagovat na nedůvodné námitky detailně, přičemž námitky, které měly shodný nebo obdobný charakter uplatněné více odvolateli, byly vypořádány souhrnně na str. 5 a 6 žalovaného rozhodnutí.

K žalobní námitce, že rozsah změn stavby nelze řešit změnou předchozích rozhodnutí, neboť se jedná o stavbu zcela novou, žalovaný uvedl, že rozhodnutím ze dne 5.9.2007, č.j.: OV/P8/2007/1203/Hrn/4 stavební úřad podle ust. § 94 stavebního zákona změnil část předchozího rozhodnutí na základě žádosti oprávněného a stanovil 12 podmínek pro umístění stavby, které mimo jiné reflektují navrhovanou změnu. Žalovaný jako odvolací orgán akceptoval uvedené rozhodnutí s výhradou změny výroku. Uvedené ustanovení je podstatnou změnou oproti předchozí právní úpravě, která v ust. § 41 odst. 1 připouštěla pouze náhradu původního rozhodnutí rozhodnutím novým. Žalovaný proto nesdílí názor žalobce, že provedenými změnami předchozích rozhodnutí, jde v tomto případě o stavbu zcela novou.

K narušení pohody bydlení, žalovaný sdělil, že samotný pojem „pohoda bydlení“ není v současných právních předpisech v oblasti stavebního práva jasně definován. Je proto třeba vycházet z obecných kritérií s ohledem na konkrétní situaci. V daném případě vycházel jak prvostupňový, tak i druhostupňový správní orgán ze skutečnosti, že stavba rodinného domu žalobců je umístěna ve vzdálenosti cca 50 m od hranice výstavby objektu „A“ a pozemek zahrady parc. č. 1874/129 k.ú. Libeň, náležející k této stavbě, je vzdálen cca 80 m. Nemovitosti žalobců se proto zjevně nenachází v bezprostředním sousedství navrhované stavby a nemohou tedy být přímo dotčena jejich práva a oprávněné zájmy v míře, která by byla nepřipustná. Umístění navrhované stavby a její realizace, nelze již v této fázi řízení kvalifikovat jako narušení pohody bydlem sousedních nebo okolních staveb. Tyto skutečnosti byly také důvodem pro jejich vyloučení z tohoto řízení.

Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobců, že je napadené rozhodnutí nejasné, nepřezkoumatelné, nicotné, neplatné a neúčinné. Žalovaný vycházel při svém rozhodování z platných právních předpisů, stanovisek dotčených orgánů a správců sítí, odborných posudků a studií tak, aby dospěl ke zjištění stavu věci v rozsahu provedené změny rozhodnutí stavebního úřadu. K dispozici měl příslušné podklady, vztahující se k předmětnému územnímu řízení a úplnou spisovou dokumentaci. To umožnilo přezkoumat v dostatečném rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení. Rovněž nesouhlasil s faktem, že žalobce brojí i proti rozhodnutí prvostupňovému, které není předmětem dané žaloby. Žalovaný připomenul, že v odvolacím řízení přezkoumával územní rozhodnutí, kterým bylo změněno předchozí pravomocné rozhodnutí stavebního úřadu.

Při ústním jednání konaném dne 18.4.2012 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti rozhodné pro posouzení věci:

Dne 31.7.2001 bylo vydáno žalovaným rozhodnutí o umístění stavby a dělení a scelování pozemků č.j.: MHMP/123559/01/OUR/S/Me, jímž Magistrát hl. m. Prahy, odbor územního rozhodování na základě návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby podané společností 7. obchodní a.s. rozhodl o umístění stavby tak, že na pozemcích č. parc. 1874/1, 1874/3, 1874/6, 1874/7, 1874/8, 1874/9, 1874/13, 1874/18, 1874/21, 1874/23, 1874/24, 1838/2, 1838/4, 1838/5 pro stavbu hlavní a parc. č. 1874/10, 1874/11, 1874/27, 1838/1, 1815/1, 3982/1 pro napojení inženýrských sítí, k.ú. Libeň při ul. Pod Vodárenskou věží a Davídkově v Praze 8, se umísťuje stavba „skupina RD Mazanka“ zahrnující max. 41 domů pro bydlení včetně polyfunkčního domu (objekt „A“), dopravního napojení, zajištění dopravy v klidu a napojení na inž. síť a dělí se pozemky č. parc. 1894/18, 1874/2, 1874/3, 1874/23, 1874/21, 1874/6, 1874/7, 1874/24, 1838/4, 1838/5, 1838/2, 1874/9, 1874/8 a 1874/13, jak je zakresleno v ověřené dokumentaci.

Dne 11.6.2007 vydal stavební úřad usnesení o nepřiznání postavení účastníka řízení pod č.j.: OV/P8/2007/1760/Hrn/2, kterým bylo rozhodnuto tak, že JUDr. V. V. a Mgr. E. T. nejsou účastníky řízení o změně územního rozhodnutí č.j. MHMP/123559/01/OUR/S/Me ze dne 31.7.2001, které bylo dne 10.10.2002 změněno rozhodnutím č.j. MHMP 129277/02/OUR/S/Me, které nabylo právní moci 30.10.2002 a je vedeno odborem výstavby ÚMČ Praha 8 pod sp. zn. OV/P8/2007/1203 na podkladě žádosti, kterou dne 12.4.2007 podala Skanska Program Komfort, s.r.o. o umístění stavby „Bytový dům Mazanka“ na pozemcích parc. č. 1874/2, 1874/10, 1874/11, 1874/13, 1874/18, 1874/97, 1874/180 a 3982/1 v k.ú. Libeň.

V odůvodnění uvedeného rozhodnutí stavební úřad m.j. uvedl, že dne 12.4.2007 podala společnost Skanska Program Komfort s.r.o. žádost o vydání změny územního rozhodnutí objektu „A“ na stavbu „Bytový dům Mazanka“. Protože na pozemcích parc. č. 1874/2, 1874/18 a 3982/1 k.ú. Libeň je již rozhodnutím ze dne 31.7.2001 č.j. MHMP/123559/01/OUR/S/Me, které bylo dne 10.10.2002 změněno rozhodnutím č.j. MHMP 129277/02/OUR/S/Me, objekt „A“ umístěn a nyní se jedná pouze o změnu umístění objektu „A“, která spočívá v

- navýšení stavby o 5. částečně ustupující nadzemní podlaží (NP) o šířce cca 14 m a délce cca 21 m (výška atiky 4.NP u původního objektu se rovná 300,95 m n.m., výška atiky 5.NP u změněného objektu se rovná 303,14 m n.m.);
- změně půdorysného členění objektu. Původně byl objekt půdorysného tvaru A (max. šířka cca 23 m, max. délka cca 45 m). Nyní je objekt obdélníkového tvaru s max. šířkou 20,6 m a max. délkou 46 m;
- změně užívání objektu z polyfunkčního objektu na bytový dům;
- změna počtu parkovacích stání uvnitř objektu z 30 na 40;
- odstupy objektu od komunikací a okolních objektů se výrazně nemění,

a vzhledem k tomu, že pozemky jmenovaných nesousedí přímo s pozemky výstavby a nacházejí se ve vzdálenosti cca 56 m od navrhovaného objektu, nemohou být vlastníci pozemků parc. č. 1874/118, 1874/129 a 1874/130 k.ú. Libeň a stavby na pozemku parc. č. 1874/130 k.ú. Libeň ve svých vlastnických nebo jiných věcných právech touto navrhovanou změnou územního rozhodnutí přímo dotčeni.

Návrh na změnu územního řízení stavební úřad podle § 94 odst. 1 stavebního zákona projednává pouze v rozsahu této změny. Stavební úřad dospěl k závěru, že rozsah zamýšlené změny stavby se nedotkne práv jmenovaných vlastníků uvedených pozemků.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona účastníky územního řízení jsou

- a) žadatel,
- b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

Podle odst. 2 účastníky územního řízení dále jsou

- a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, nejde-li o případ uvedený v písmenu d),
- b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno,
- c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis,
- d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.

Podle ust. § 921 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád“), opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.

Soud posoudil žalobní námitky takto:

Žalobci v podané žalobě, stejně jako v průběhu řízení o změně územního rozhodnutí, vznesli řadu námitek vůči navrhované změně umístění stavby objektu „A“. Oprávněnost žalobců vznést námitky vůči rozhodnutí o změně umístění stavby a na druhé straně povinnost správních orgánů věcně tyto námitky vypořádat se však odvíjí od skutečnosti, zda žalobcům svědčí právo postavení účastníků řízení o změně umístění stavby. Nesvědčí-li žalobcům právo být účastníkem řízení o změně umístění stavby, nemají žalobci procesní práva účastníků řízení a proto nemohou mít jejich námitky právní relevanci být věcně vypořádány v odvolacím rozhodnutí.

V projednávaném případě bylo odvolání žalobců podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto jako nepřípustné, neboť žalobcům nesvědčilo právo účastenství v řízení o změně územního rozhodnutí. Správní orgány shledaly, že změna stavby, tak jak je navržena, nemá podstatný vliv na sousední pozemky žalobců a jejich práv a právem chráněných zájmů se přímo nedotýká. V podané žalobě tak byli žalobci oprávněni uplatnit své námitky vůči závěru žalovaného o důvodu zamítnutí jejich odvolání pro nepřípustnost. Oprávněnost zbývajících věcných námitek je pak závislá na procesním posouzení jejich účastenství v řízení. Proto i předmětem přezkumu v soudním řízení před správním soudem nebyla jiná otázka než to, zda závěr žalovaného, že odvolání žalobců je nepřípustné, je či není v souladu se zákonem, či nikoliv.

Účastenství v územním řízení, tedy i v řízení o změně umístění stavby, je upraveno v ust. § 85 stavebního zákona. V případě žalobců připadá v úvahu toliko aplikace ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, které přiznává účastenství v řízení osobám, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Právě podle tohoto ustanovení bylo posuzováno postavení žalobců v rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8 ze dne 11.6.2007, č.j.: OV/P 8 2007/1760/Hrn/2. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad

nepřiznal žalobcům postavení účastníků řízení o změně územního rozhodnutí, neboť shledal, že práv a oprávněných zájmů žalobců se navrhovaná změna územního rozhodnutí přímo nedotýká. Se závěrem stavebního úřadu se ztotožnil i žalovaný, když zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 11.6.2007, č.j.: OV/P 8 2007/1760/Hrn/2. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22.2.2010, č.j.: 10 Ca 82/2008-95. V uvedeném rozsudku městský soud neshledal posouzení otázky, zda žalobci měli být účastníky řízení o změně umístění stavby objektu „A“, v rozporu se zákonem. Městský soud v odůvodnění rozhodnutí mj. konstatoval, že *„navrhovaná změna z polyfunkční stavby „A“ na bytový dům není svým charakterem takovou změnou stavby, která by přinášela či u níž by bylo možno předpokládat zásah do práv žalobců, tj. že by svoji existenci sama obtěžovala žalobce produkovanými imisemi, hlukem, prachem a pod. Vzhledem ke konkrétním podmínkám v daném území, vzájemné poloze této stavby a pozemků či stavbě žalobců, kdy vzájemná vzdálenost obou staveb pro bydlení (cca 56 m) vylučuje zastínění obytných místností žalobců, je soud toho názoru, že závěr žalovaného, že žalobcům nesvědčilo postavení účastníků v daném řízení, správný a v souladu se zákonem“*. Dle uvedeného rozsudku se stavební úřad správně zaměřil nejen na odstupovou vzdálenost domu, ale zohlednil i obsah změny umístění objektu „A“ a rovněž skutečnost, že žalobci chtějí dosáhnout svého účastenství v řízení o změně územního rozhodnutí, nikoliv v řízení o umístění stavby, kdy tedy nedochází k novému umístění stavby, nýbrž toliko se změna dotýká umístění objektu „A“ a to konkrétně, že změna spočívá především v navýšení této stavby o 5. částečně ustupující nadzemní podlaží a ve změně půdorysného členění objektu.

Kasační stížnost žalobců proti uvedenému rozhodnutí Městského soudu v Praze byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2011, č.j.: 9 As 4/2011-166.

Za situace, kdy o postavení žalobců bylo již pravomocně rozhodnuto správními orgány i soudem, bylo v dané věci jediné k úvaze, zda napadeným rozhodnutím nedošlo k takové změně, která by znamenala jiné postavení žalobců v řízení, než o kterém již bylo výše zmíněnými správními soudy pravomocně rozhodnuto. Takovou změnu však žalobci nenamítali. Žalobci v podané žalobě pouze popsali, v čem konkrétně změna umístění stavby objektu „A“ spočívá. Z popisu změny umístěné stavby sice dovozovali, že se jedná o stavbu zcela novou, poukázali na vznesené námitky před stavebním úřadem a namítali nepřipustnost formy, kterou bylo uvedené rozhodnutí vydáno, nicméně obdobně jako v případě žaloby vedené pod sp.zn.: 10 Ca 82/2008 neuvedli, z čeho dovozují, že by se navrhovaná změna územního rozhodnutí mohla podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona dotknout jejich práv. Konkrétně neuvedli, jaký vliv má navrhovaná změna umístění stavby na jejich stavbu rodinného domu č.p. 2329 v k.ú. Libeň a pozemky parc. č. 1874/118, 1874/129 a 1874/130 v k.ú. Libeň. Protože žalobci v podané žalobě nesdělili konkrétní důvody, pro které se domáhají svého účastenství v řízení o změně umístění stavby objektu „A“, ač tak bylo výhradně na nich, tedy žádným způsobem nezpochybnili závěr žalovaného o nepřipustnosti jejich odvolání, ob stojí dle náhledu soudu tento závěr žalovaného, a to při zásadní skutečnosti, že o účastenství žalobců v řízení o změně územního rozhodnutí bylo již správními orgány a soudem pravomocně rozhodnuto.

Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žalovaný správní orgán rozhodl v souladu se zákonem a žalobu proto podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, žalovanému správnímu orgánu, který měl v řízení úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

O nákladech osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 5 věty první s.ř.s. Osobám zúčastněným na řízení nebyla uložena soudem žádná povinnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku ze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. dubna 2012

JUDr. Naděžda Ř e h á k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.